

Ps 27 WAG OP DIE HERE!

Hoe lyk jou geloof? Kan jy saam met Dawid uitroep: “Die Here is my lig en my redder, vir wie sou ek bang wees? Die Here is my toevlug, vir wie sou ek vrees?” (vs 1) As misdadigers by my huis inbreek en my wil doodmaak, as my baas my al my dae gee by die werk, as ek my werk verloor en nie ander werk kan kry nie, as my bankbestuurder se geduld met my op is, as die resessie my onderneming op sy knieë dwing, as die dokter die

laaste reeks toetse optel en sy kop skud, slaan my hart nie eers ’n slag oor nie, want die Here is my lig en my redder.

Dawid sê hier: Ware gelowiges skrik vir niks, want met God aan jou kant kan niks of niemand iets aan jou doen nie. Dawid sien selfs vir ’n hele leërmag kans! Hy sê selfs al begin die aanval, vertrou hy nog.

Kan jy met Dawid saampraat? Of klink dit dalk vir jou nou soos een van daardie mense wat vir jou wil troos en sê: “Man, jy moet net glo en vertrou, dan sal dit regkom. Jy sal sien.” En jy probeer glo en jy probeer vertrou, maar dit kom nie reg nie. En dan wonder jy later of jy reg glo, of jy genoeg vertrou, want kyk nou net vir Dawid. Hy lag enige gevaar af. Maar jy kry dit nie reg nie. Dit voel vir jou jy gaan onder. Miskien skort daar iets met jou geloof.

Maar wag, Dawid het ons nog nie klaar vertel nie. As ons net die eerste 6 verse van Ps 27 lees, het ons nog nie gehoor wat Dawid in hierdie lied vir ons wil sê nie. Want die psalm stop nie op dié triomfantelike, jubelende noot nie. Dawid sing en jubel nie net oor God se sorg nie. Hy praat ook hier van sy nood en twyfel. Hoor hoe bid hy: “Luister tog na my, Here, as ek roep; wees my genadig en verhoor my gebed.” (vs 7) “Moet U tog nie vir my verberg nie, moet my tog nie wegstuur terwyl U toornig is nie … Moet my tog nie verstoot en verlaat nie … (vs 9) “Moet my tog nie oorgee aan die venyn van my teëstanders nie … (vs 12).

Geloof is nie sonder vertwyfeling nie. Om gelowig te wees, beteken nie om nooit angstig of bekommerd of bang te wees nie. Om die waarheid te sê, nood en vertwyfeling was vir die mense van Bybelse tye net so deel van die lewe soos wat hulle geloof was. Gaan blaai gerus deur die psalms, wat die Ou Testamentiese gelowige se gebedeboek was. Daar is omtrent die helfte meer klaagpsalms as wat daar lofpsalms is: 70 teen 50, het iemand nou die dag gesê.

Om ’n opregte gelowige te wees, beteken nie om sonder probleme, sonder krisisse, sonder nood te lewe nie. Die feit dat jy in God glo, vat nie al jou probleme in ’n oogwink van jou af weg nie.

Ek sou vanoggend baie voorbeelde kon opnoem van gelowiges in die Bybel wat in angs of nood verkeer het. Vat maar die verhaal van Job. Of Klaagliedere. Of dink aan Dawid wat vir koning Saul moes vlug. Dink aan Paulus en alles wat hy moes deurmaak.

Die beste voorbeeld wat ek kan noem, is natuurlik die Here Jesus. Hoe Hy daar in Getsemane benoud geword het, sodat sy sweet soos bloeddruppels geword het wat op die grond geval het (Luk 22:44). En aan die kruis het Hy uitgekerm: “My God, my God, waarom het U My verlaat?” (Matt 27:46)

Kom ek sê dit weer ’n keer: Om te glo, beteken nié om nooit nood of angs te beleef nie. Vertroue en vertwyfeling is beide deel van elke gelowige se lewe.

Wat hierdie psalm vir ons wil leer, is nie dat, as jy maar net goed genoeg glo, jy nie meer angs en nood sal hê nie. Dit gaan nie oor hoe sterk of swak my geloof is nie. Dit is nie ’n geval van hoe beter jy glo, hoe minder probleme sal jy hê nie. Dawid sê nie hier jy moet maar net glo en vertrou, dan sal dit met jou goed gaan, asof dit alles afhang van die kwaliteit van jou geloof nie. Dit gaan oor die Een in Wie jy glo. Dit gaan oor die Een op Wie jy vertrou.

Daarom, as Dawid in die nood raak, sê hy nie vir homself: ek moet maar net beter glo en vaster vertrou nie. Nee, hy gaan soek God op; hy soek die oplossing vir sy nood in die teenwoordigheid van God. Hy vlug in sy nood na die Here. Dis hoekom ons hom hier in die psalm in die tempel sien, en hoekom hy in vers 5 bely: “Op die dag van gevaar sal die Here my wegsteek in sy huis …” Ware geloof, sal Dawid vir ons sê, bring nie hope selfvertroue te midde van swaarkry nie. Ware

geloof is om jou hande smekend na God uit te steek om hulp. Die Duitse teoloog Paul Althaus het dit só uitgedruk: “Ek weet nie of ek glo nie, maar ek weet in Wie ek glo, en Hy sal my nie los nie.”

Ek dink wat ons óók hier moet raaksien, is wáár Dawid die Here se teenwoordigheid gaan opsoek; waarheen hy gaan om God te ontmoet: Hy staan in die tempel. Dawid het nie in sy binnekamer gebly en daar op sy eie met God geworstel nie. Hy het na die tempel gegaan, waar hy God se teenwoordigheid in die saamkom met ander gelowiges beleef het. Dikwels is dit die teenwoordigheid van ander gelowiges, hulle ondersteuning, hulle bemoediging, die drukkie wat jy van iemand kry, waarmee God teenwoordig by ons wil wees, waarmee Hy ons smeking om hulp wil antwoord. Dit is hoekom Jesus die kerk sy liggaam noem. Ons word sy hande en voete en nabyheid vir ander.

Dawid wil in hierdie psalm vir ons sê hy sien kans vir die lewe en vir alles wat die lewe na sy kant toe gooi, nie omdat hy ’n supergelowige is wat ’n onwankelbare geloof het nie. Hy kan staande bly omdat hy in ’n verhouding met die lewende God leef, omdat hy sy troos en krag gaan soek in God se teenwoordigheid en onder God se mense. In vs 10 bely hy dit: “Al sou my vader en my moeder my verlaat, die Here sal my onder sy sorg neem.”

Dit beteken nie dat alles dadelik vir hom reggekom het nie. Om die waarheid te sê, die laaste oproep in die psalm wil vir ons laat verstaan dat al sy probleme nie soos mis voor die son verdwyn het nie. Daarom hierdie versugting in vers 13: “As ek darem nie geglo het dat ek die goedheid van die Here sal sien in die land van die lewendes nie …!” Want sonder die Here het hy nie kans gesien nie. Daarom roep hy ons (en homself) op om op die Here te vertrou, of, soos die OAV gesê het, op die Here te wag (vs 14).

Dit is ook hoekom Jesus ná sy gebedsworsteling in Getsemene kon opstaan en sy vervolgers in die oë kon kyk. Dit is hoekom

Hy daar aan die kruis in sy angs en nood na sy Vader geroep het, want net in sy verhouding met die Vader kon Hy die pad end-uit stap.

Ek sluit af. Geloof is nie ’n kitsoplossing vir al jou probleme nie. Geloof is om in jou nood na God te vlug en in sy teenwoordigheid jou troos en krag te kry, in die verwagting dat Hy op sy tyd vir jou die uitkoms sal gee.

Kom ons sê dit (vers 14) vanoggend opnuut as ’n geloofsbelydenis vir mekaar, en vir onsself:
Wag op die Here!
Wees sterk en hou moed,
ja, wag op die Here!
Amen.

Onlangse Bydraes

- Joh 11: 25,26 JESUS BRING HOOP
- Dina, die meisie wat verkrag is
- Ragel, die vrou wat alles gehad het
- Joh 14:23 Smag jy na God se teenwoordigheid?
- Jakob

Argief

Argief Kies 'n maand ▼

- Lees die Bybel saam met my
- Soos ek dit sien
- Preke
- Gebede
- Kortverhale

- Facebook
- X

© Bybelkoerant 2018 – 2026